

דין, לפי שהם שותפין, ושותפין אינן ממירין].

ומוכח כמו שאמר אביי, שלדעת רבי שמעון חטאת השותפין שמת אחד מבעליה, אינה הולכת למיתה!

כולן בציבור, כך יש לדייק שהוא סובר שדין חמש חטאות המתות נוהג רק ביחיד ולא בשותפין, משום שלא מצאנו את כל החמש בשותפין. [שהרי אין בשותפין ולד חטאת, כי לא מצאנו ששותפין, דהיינו בית דין, מביאין חטאת נקיבה אלא רק פר או שעיר. וכן תמורת חטאת אינה נוהגת בחטאת בית

הדרן עלך פרק הורו ב"ד

בשותפין. או שביאור המסקנא כרש"י, שדעת רבי שמעון כי כל קרבן שאין לו ולד אין בו מיתה, ולכן אף אם מת אחד מבי"ד חייבין, ודלא כרב יוסף. ובהורה גבר ובחזו"א [כאן סקכ"ג] האריכו בביאור דבריהם.

ועיין בתוס' ישנים [יומא נ ב] שדנו בארוכה אם למסקנת סוגיין הדין כרב יוסף שרבי שמעון סובר שאם מת אחד מבי"ד פטורין, ורק לגבי קרבן ציבור למד במה מצינו שאם אין בו ולד אין בו מיתה, אך לא